A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2022. szeptember 15.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Európai fizetési meghagyásos eljárás – 1896/2006 rendelet – A 16. cikk (2) bekezdése – 30 napos határidő az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtására – 20. cikk – Felülvizsgálati eljárás – 26. cikk – A nemzeti jog alkalmazása az e rendeletben kifejezetten nem szabályozott eljárási kérdések tekintetében – Covid19-világjárvány – A polgári peres ügyekben az eljárási határidők néhány hetes megszakadását előíró nemzeti szabályozás”

A C-18/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2021. január 12-én érkezett, 2020. november 27-i határozatával terjesztett elő

az **UNIQA Versicherungen AG**

és

VU

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Jürimäe tanácselnök (előadó), K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a harmadik tanács bírájaként eljárva, N. Jääskinen, M. Safjan és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: A. M. Collins,

hivatalvezető: M. Krausenböck tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. január 19-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Uniqa Versicherungen AG képviseletében S. Holter Rechtsanwalt és S. Pechlof Prozessbevollmächtigter,

– VU képviseletében M. Brandt Rechtsanwalt,

* Az eljárás nyelve: német.

– az osztrák kormány képviseletében A. Posch, E. Samoilova, U. Scheuer és J. Schmoll, meghatalmazotti minőségben,

– a görög kormány képviseletében S. Charitaki, V. Karra és A. Magrippi, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Heller és I. Zaloguin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. március 31-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2015. december 16-i (EU) 2015/2421 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2015. L 341., 1. o.) módosított, az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 399., 1. o.; helyesbítés: HL 2016. L 33., 39. o.; a továbbiakban: 1896/2006 rendelet) 20. és 26. cikkének a 16. cikke (2) bekezdésével összefüggésben történő értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az Uniqa Versicherungen AG osztrák biztosítótársaság és VU német állampolgár között az utóbbi részére kézbesített európai fizetési meghagyás végrehajtása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az 1896/2006 rendelet (8), (9), (18) és (24) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(8) A hatékony igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés ebből eredő akadályai a határokon átnyúló ügyekben, valamint a belső piacon belüli verseny torzulása abból adódóan, hogy a különböző tagállamokban a hitelezők rendelkezésére álló eljárási eszközök működésbeli különbségei, olyan közösségi jogi szabályozást tesznek szükségessé, amelyek az Európai Unió egész területén egyenlő lehetőségeket biztosítanak a hitelezők és adósok számára.

(9) E rendelet célja egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése, valamint az európai fizetési meghagyások tagállamok közötti szabad áramlásának lehetővé tétele olyan minimumszabályok megállapítása révén, amelyek betartása szükségtelenné tesz bármely, az elismerést és végrehajtást megelőző köztes eljárást a végrehajtás szerinti tagállamban.

[…]

(18) Az európai fizetési meghagyásban tájékoztatni kell a kötelezettet választási lehetőségéről, amely szerint vagy megfizeti a jogosultnak a megítélt összeget, vagy – ha a követelést vitatni kívánja –30 napon belül ellentmondását elküldheti. A követelésre vonatkozóan a jogosult által nyújtott teljes körű tájékoztatáson túlmenően a kötelezettet tájékoztatni kell az európai fizetési meghagyás jogkövetkezményeiről, és különösen azokról a következményekről, amelyek akkor állnak be, ha a kötelezett a követelést nem vitatja.

[…]

(24) A határidőn belül benyújtott ellentmondás megszünteti az európai fizetési meghagyásos eljárást, és az ügy automatikusan átalakul polgári peres eljárássá, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte erre az esetre az eljárás megszüntetését. A polgári peres eljárás fogalmát nem feltétlenül a nemzeti jog szerint kell értelmezni.”

4 E rendelet 1. cikke értelmében:

„(1) E rendelet célja:

a) a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén;

és

b) az európai fizetési meghagyások tagállamok közötti szabad áramlásának lehetővé tétele olyan minimumszabályok megállapítása révén, amelyek betartása szükségtelenné tesz bármely, az elismerést és végrehajtást megelőző köztes eljárást a végrehajtás szerinti tagállamban.

(2) E rendelet nem akadályozza a jogosultat abban, hogy a 4. cikk értelmében vett követelést valamely tagállam vagy a Közösség joga szerint rendelkezésre álló más eljárás útján érvényesítsen.”

5 Az említett rendelet 12. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet tájékoztatni kell a választási lehetőségéről, amely szerint:

a) megfizetheti a meghagyásban megjelölt összeget a jogosultnak;

vagy

b) az európai fizetési meghagyás kötelezett részére történő kézbesítésétől számított 30 napon belül a származási bíróságnak megküldött nyilatkozatban ellentmondással élhet.”

6 Ugyanezen rendelet „Az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás” című 16. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) A kötelezett az európai fizetési meghagyással együtt kézhez kapott, a VI. mellékletben található »F« formanyomtatvány felhasználásával a származási bíróságnál ellentmondást nyújthat be az európai fizetési meghagyással szemben.

(2) A[z] ellentmondást a meghagyás kötelezettnek történő kézbesítése időpontjától számított 30 napon belül kell megküldeni.

(3) A kötelezettnek az ellentmondásban nyilatkoznia kell arról, hogy vitatja a követelést, annak indokát azonban nem kell megjelölnie.”

7 Az 1986/2006 rendeletnek „Az ellentmondás benyújtásának joghatásai” című 17. cikke így rendelkezik:

„(1) Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidőn belül a kötelezett ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán folytatódik, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg. Az eljárást a következőkre vonatkozó szabályok szerint kell folytatni:

a) a kis értékű követeléseknek a [kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i] 861/2007/EK rendeletben [(HL 2007. L 199., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 141., 118. o.)] megállapított európai eljárása, amennyiben az alkalmazható; vagy

b) a megfelelő tagállami polgári peres eljárás.

(2) Abban az esetben, ha a jogosult nem jelölte meg, hogy az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett eljárások közül melyiket alkalmazzák a követelésére az ellentmondás alapján induló eljárásban, vagy ha a jogosult a 861/2007/EK rendeletben megállapított kis értékű követelések európai eljárásának alkalmazását olyan követelést illetően kérte, amely nem tartozik az említett rendelet hatálya alá, az eljárás a megfelelő tagállami polgári peres eljárássá alakul át, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy az eljárás ne alakuljon át polgári peres eljárássá.

(3) Amennyiben a jogosult az európai fizetési meghagyásos eljárással érvényesítette a követelését, a nemzeti jog egyetlen rendelkezése sem sértheti jogi helyzetét az azt követő polgári peres eljárásban.

(4) Az (1) bekezdés a) és b) pontja értelmében vett polgári peres eljárássá való átalakulásra a származási tagállam jogát kell alkalmazni.

(5) A jogosultat tájékoztatni kell arról, hogy a kötelezett élt-e ellentmondással, valamint arról, hogy az eljárás átalakul-e az (1) bekezdés szerint polgári peres eljárássá.”

8 Az 1896/2006 rendelet „Felülvizsgálat különleges esetekben” című 20. cikke kimondja:

„(1) A 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően a kötelezettnek jogában áll az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérni a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától, feltéve, hogy haladéktalanul jár el, és:

a) i. a fizetési meghagyást a 14. cikkben előírt valamely módon kézbesítették;

és

ii. a kézbesítés – a kötelezett önhibáján kívül – nem történt meg kellő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson,

vagy

b) a kötelezettet *vis maior* vagy önhibáján kívüli különleges körülmények akadályozták abban, hogy a követelés ellen

ellentmondással éljen.

(2) A 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően a kötelezett kérheti az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától abban az esetben is, amennyiben a fizetési meghagyást egyértelműen tévesen bocsátották ki, tekintettel az e rendeletben megállapított követelményekre, vagy egyéb különleges körülményekre.

(3) Amennyiben a bíróság – azon az alapon, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett felülvizsgálati okok egyike sem áll fenn – a kötelezett kérelmét elutasítja, az európai fizetési meghagyás hatályban marad.

Amennyiben a bíróság úgy határoz, hogy a felülvizsgálat az (1) és (2) bekezdésben megállapított okok valamelyike alapján indokolt, az európai fizetési meghagyás semmis."

9 E rendeletnek „A nemzeti eljárásjoggal való kapcsolat" című 26. cikke értelmében:

„Minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ez a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, a nemzeti jogot kell alkalmazni."

Az osztrák jog

10 A 2020. március 21-i COVID-19-Justiz-Begleitgesetz (az igazságszolgáltatásban a Covid19 kísérő intézkedéseiről szóló szövetségi törvény, BGBl. I., 16/2020. szám; a továbbiakban: osztrák Covid19-törvény) alapügyre alkalmazandó változata az 1. §-ának (1) bekezdésében előírta, hogy a polgári peres eljárásokban 2020. március 21-től 2020. április 30-áig valamennyi olyan eljárásjogi határidő megszakad, amelynek a megkezdésére okot adó esemény e szövetségi törvény hatálybalépését követően következik be, valamint megszakadnak az e szövetségi törvény hatálybalépéséig le nem járt eljárásjogi határidők, és mindezen határidők 2020. május 1-jén kezdődnek újra.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

11 A Bezirksgericht für Handelssachen Wien (bécsi központi kerületi kereskedelmi bíróság, Ausztria) 2020. március 6-án európai fizetési meghagyást bocsátott ki az UNIQA Versicherungen kérelmére, amelyet 2020. április 4-én kézbesítettek a németországi lakóhellyel rendelkező VU részére. VU e fizetési meghagyással szemben 2020. május 18-án postára adott levelében ellentmondással élt. A bíróság végzésében azzal az indokkal utasította el VU ellentmondását, hogy azt nem az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében előírt 30 napos határidőn belül nyújtotta be.

12 A Handelsgericht Wien (bécsi kereskedelmi bíróság, Ausztria) mint fellebbviteli bíróság az osztrák Covid19-törvény 1. §-ának (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte az említett végzést.

13 A Handelsgericht Wien (bécsi kereskedelmi bíróság) határozatával szemben az UNIQA Versicherungen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, az Oberster Gerichtshofhoz (legfelsőbb bíróság, Ausztria).

14 E bíróság hangsúlyozza, hogy az osztrák Covid19-törvény 1. §-ának (1) bekezdése olyan helyzetre ad választ, amelyben a bírósági személyzet, a bírósági tisztviselők vagy a felek betegsége, illetve a hozott intézkedések miatt az eljárási határidők betartására nem volt mindig lehetőség.

15 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az osztrák jogirodalomban eltérő vélemények fogalmazódtak meg azzal kapcsolatban, hogy alkalmazható-e ez a nemzeti szabályozás az európai fizetési meghagyás elleni ellentmondás benyújtására az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése által rögzített 30 napos határidő vonatkozásában, vagy e rendelet 20. cikke kizárja az említett nemzeti szabályozás alkalmazását az ellentmondás benyújtására szabott határidőre.

16 Az osztrák jogirodalom egy része szerint az említett rendelet 20. cikke lehetőséget biztosít az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatára, és e felülvizsgálat a fizetési meghagyás megsemmisítéséhez vezethet, különösen *vis maior* vagy olyan különleges körülmények esetén, mint például a Covid19-válság. E vélemény szerint a nemzeti jogra nem lehet hivatkozni az említett körülmények figyelembevétele érdekében, mivel az ilyen eseteket ugyanezen rendelet kimerítően szabályozza.

17 A jogirodalomban létező másik vélemény szerint az 1896/2006 rendelet 20. cikke nem akadályozza az olyan nemzeti szabályok alkalmazását, mint az osztrák Covid19-törvény 1. §-ának (1) bekezdése. E rendelet 16. cikkének (2) bekezdése ugyanis kizárólag az ellentmondás benyújtására szabott határidő hosszát szabályozza, míg e határidő esetleges megszakadásának kérdését az uniós jog nem rendezte. Az említett rendelet 26. cikkét kell tehát alkalmazni, ami a nemzeti jogra utal minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ugyanezen rendelet kifejezetten nem rendelkezik. Ebből a szempontból az 1896/2006 rendelet 20. cikke mindössze a méltányosságot hivatott biztosítani a kivételes esetekben, és nem tartalmaz általános rendelkezéseket olyan különleges helyzetekre vonatkozóan, mint a Covid19-válság.

18 Ilyen körülmények között az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az [1896/2006 rendelet] 20. és 26. cikkét, hogy e rendelkezésekkel ellentétes az e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtására előírt 30 napos határidőnek az [osztrák Covid19-törvény] 1. §-ának (1) bekezdése révén történő megszakadása, amely rendelkezés szerint a polgári peres eljárások esetében valamennyi olyan eljárásjogi határidő, amelynek megkezdésére okot adó esemény 2020. március 21-ét követően következett be, vagy amely ezen időpontig nem járt le, 2020. április 30-áig megszakad, és 2020. május 1-jével újrakezdődik?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

19 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1896/2006 rendelet 16., 20. és 26. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezésekkel ellentétes a Covid19-világjárvány kitörése idején elfogadott, azon nemzeti szabályozás alkalmazása, amely a polgári peres ügyekben mintegy öt hétre megszakítja az európai fizetési meghagyás elleni ellentmondás benyújtására a kötelezett számára e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében szabott 30 napos eljárási határidőt.

20 E tekintetben egyfelől emlékeztetni kell arra, hogy a rendelet (9) preambulumbekezdése és 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint a rendelet célja a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén.

21 Ezen egyszerűsített és egységes eljárás nem kontradiktórius jellegű. A kötelezett ugyanis csak abban a pillanatban szerez tudomást az európai fizetési meghagyás kibocsátásáról, amikor azt részére kézbesítették. Amint az az 1896/2006 rendelet 12. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, csak ekkor tájékoztatják arról, hogy vagy megfizetheti a meghagyásban megjelölt összeget a jogosultnak, vagy a származási bíróságnál ellentmondással élhet (2013. június 13-i Goldbet Sportwetten ítélet, C-144/12, EU:C:2013:393, 29. pont).

22 Az említett rendelet 16. cikkének (1) bekezdése e tekintetben pontosítja, hogy a kötelezett az európai fizetési meghagyással szemben ellentmondást nyújthat be a származási bírósághoz. E cikk (2) bekezdése hozzáteszi, hogy az ellentmondást a meghagyás kötelezettnek történő kézbesítése időpontjától számított 30 napon belül kell megküldeni.

23 Az 1896/2006 rendelet (24) preambulumbekezdésének fényében értelmezett 17. cikkében foglaltaknak megfelelően a kötelezett a megszabott határidőn belül benyújtott ellentmondással megszüntetheti az európai fizetési meghagyásos eljárást, és az ügy automatikusan átalakul a kis értékű követeléseknek a 861/2007 rendelet szerinti európai eljárásává vagy a megfelelő tagállami polgári peres eljárássá, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg.

24 Az ellentmondás benyújtásának e lehetősége – biztosítva a kötelezett számára az európai fizetési meghagyás kibocsátását követően a követelés vitatását – ellensúlyozza azt a tényt, hogy az 1896/2006 rendelet által létrehozott rendszer nem írja elő az említett kötelezett részvételét az európai fizetési meghagyásos eljárásban (2013. június 13-i Goldbet Sportwetten ítélet, C-144/12, EU:C:2013:393, 30. pont). Az eljárás e szakasza tehát alapvető fontosságú az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdésében rögzített védelemhez való jog tiszteletben tartásának biztosításához.

25 Az ellentmondásra irányuló eljárást kiegészíti a kötelezett azon joga, hogy az ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő lejártát követően az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérje. Erre a felülvizsgálatra – ahogyan ezt az említett rendelet 20. cikkének a címe is kimondja – csak „különleges esetekben” kerülhet sor (2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet, C-245/14, EU:C:2015:715, 29. pont).

26 Ami különösen az 1896/2006 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontját illeti, e pont előírja, hogy az európai fizetési meghagyás felülvizsgálható, ha az ellentmondásra a 16. cikk (2) bekezdésében előírt 30 napos határidőt nem tartják be. Az említett rendelet 16. cikkének (2) bekezdése olyan *vis maior* vagy különleges körülmények fennállásából ered, amelyek akadályozták a kötelezettet abban, hogy ezen határidőn belül ellentmondással éljen.

27 Amint az e 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjából kitűnik, ahhoz, hogy a kötelezett e rendelkezés értelmében megalapozottan kérhesse az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát, három feltétel együttes teljesülése szükséges: először is olyan rendkívüli körülmények vagy *vis maior*, amelyek megakadályozták a kötelezettnek a követeléssel szembeni, e célból előírt határidőn belüli

ellentmondását, másodszor, hogy a kötelezett részéről ne álljon fenn önhiba, és harmadszor, hogy ez utóbbi haladéktalanul cselekedjen (lásd ebben az értelemben: 2013. március 21-i Novontech-Zala végzés, C-324/12, EU:C:2013:205, 24. pont).

28 Másfelől, ami az 1896/2006 rendelet felépítését illeti, e rendelet (9) preambulumbekezdése fényében az 1. cikke (1) bekezdésének b) pontjából kitűnik, hogy az említett rendelet megfelel az európai fizetési meghagyások szabad mozgásának biztosítását célzó „minimumszabályoknak”. E rendelet ugyanis a behajtást szolgáló egységes intézményt hoz létre, amely az Unió egész területén egyenlő lehetőségeket biztosít a hitelezők és adósok számára, miközben azt is tartalmazza, hogy minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ez a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, a tagállamok eljárásjogát kell alkalmazni (lásd ebben az értelemben: 2016. március 10-i Flight Refund ítélet, C-94/14, EU:C:2016:148, 53. pont).

29 E megállapítások fényében kell megválaszolni az előterjesztő bíróság kérdéseit.

30 A jelen ügyben e bíróság arra vár választ, hogy az 1896/2006 rendelet 26. cikke lehetővé teszi-e az e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében a fizetési meghagyás elleni ellentmondás benyújtására szabott 30 napos határidő vonatkozásában olyan jogszabályok alkalmazását, amelyek a Covid19-világjárvány miatt körülbelül öt hétre megszakították a polgári peres eljárások határidejét, vagy ellenkezőleg, az említett rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés kimerítően szabályozza a kötelezett eljárási jogait kivételes, például a Covid19-világjárványhoz kapcsolódó körülmények esetén, így ugyanezen rendelet 26. cikke nem alkalmazandó.

31 E tekintetben minden bizonnyal elképzelhető, hogy egy európai fizetési meghagyásos eljárás kötelezettjét a Covid19-világjárványhoz kapcsolódó rendkívüli körülmények akadályozták meg abban, hogy ellentmondással éljen e fizetési meghagyás ellen. Ebben az esetben jogosult arra, hogy az 1896/2006 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott, a jelen ítélet 27. pontjában felsorolt valamennyi feltétel teljesülése esetén e fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérje a származási tagállam illetékes bíróságánál.

32 Ilyen körülmények között a Bíróság már kimondta, hogy mivel az uniós jogalkotó a felülvizsgálati eljárást különleges helyzetekre kívánta korlátozni, ezt a rendelkezést mindenképpen szigorúan kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet, C-245/14, EU:C:2015:715, 31. pont). Amint az magából az említett rendelkezés szövegéből, és különösen az abban foglalt, a kötelezett önhibájának hiányára vonatkozó feltételből következik, az ugyanezen rendelkezésben említett különleges körülményeknek az érintett kötelezett egyéni helyzetében kell fennállniuk. A Covid19-világjárvánnyal összefüggésben ez a helyzet például a kötelezett koronavírussal összefüggő betegsége vagy kórházi kezelése esetében, ami megakadályozta abban, hogy ellentmondási jogát az e célból előírt határidőn belül gyakorolja.

33 Ezzel szemben az 1896/2006 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazható a rendszerjellegű, az igazságszolgáltatás működését és igazgatását általánosan érintő különleges körülményekre, mint amelyek például a Covid19-világjárvány kitörésével kapcsolatosak, az igazságszolgáltatás együttműködése ugyanis az említett rendelet 12. cikke (3) bekezdésének b) pontja és 16. cikkének (1) bekezdése értelmében elengedhetetlen ahhoz, hogy a kötelezett hatékonyan tudja gyakorolni az előírt határidőn belül az ellentmondáshoz való jogát a részére kézbesített európai fizetési meghagyás ellen.

34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amire a jelen ítélet 28. pontja is rámutatott – az 1896/2006 rendelet nem harmonizálja teljeskörűen a fizetési kötelezettségre vonatkozó európai eljárás valamennyi szempontját. A rendelet 26. cikke szerint ugyanis előírja a tagállami eljárásjog alkalmazását minden olyan eljárási kérdésben, amelyről az említett rendelet kifejezetten nem rendelkezik.

35 Mindazonáltal, bár e rendelet 16. és 20. cikke rögzíti a kötelezett azon jogát, hogy a részére kézbesített európai fizetési meghagyás ellen ellentmondást nyújtson be, harmonizálva egyúttal az említett jog bizonyos szempontjait, például annak alaki követelményeit és határidejét, továbbá e határidő kezdő időpontját, és azon különleges esetek körét, amelyekben a kötelezett az említett határidő lejárta után kérheti e fizetési meghagyás felülvizsgálatát, azonban sem e cikkek, sem az említett rendelet más egyéb rendelkezése nem szabályoz olyan további szempontokat, mint például az ugyanezen határidő lejárat előtti megszakadásának vagy felfüggesztésének okai. Következésképpen ugyanezen rendelet 26. cikkével összhangban a tagállamok jogosultak ez utóbbi szempontok szabályozására, és így kiegészíthetik az 1896/2006 rendelet 16. és 20. cikkében nem szabályozott eljárási szempontokat.

36 Ennek ismeretében a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően rá kell mutatni, hogy a vonatkozó uniós szabályok hiányában e szabályok meghozatala az egyes tagállamok belső jogrendjébe tartozik, azzal a feltétellel azonban, hogy az uniós jog hatálya alá tartozó helyzetekben e szabályok nem lehetnek kedvezőtlenebbek a hasonló jellegű belső jogi helyzetekre vonatkozóknál (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézzé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve) (lásd ebben az értelemben: 2021. december 21-i Randstad Italia ítélet, C-497/20, EU:C:2021:1037, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Ami először is az egyenértékűség elvének való megfelelést illeti, az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy az osztrák Covid19-törvény 1. §-ának (1) bekezdése megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a polgári peres ügyekben felmerülő valamennyi eljárási késedelemre, függetlenül a szóban forgó kereset jogalapjától. Következésképpen az ilyen szabályozás biztosítani látszik a nemzeti jogon alapuló fizetési meghagyásos eljárások és az 1896/2006 rendeleten alapuló hasonló eljárások egyenlő bánásmódját, aminek a vizsgálata ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

38 Másodszor, ami a hatékony érvényesülés elvét illeti, úgy kell tekinteni, hogy a nemzeti eljárási szabályok megfelelnek ennek az elvnek, amennyiben nem sértik az 1896/2006 rendelet által az európai fizetési meghagyásos eljárásban a jogosult és a kötelezett között kialakított egyensúlyt. Különösen az olyan nemzeti szabályozás, amely megszakítja az ilyen meghagyással szembeni ellentmondás e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében rögzített határidejét, tiszteletben tartja ezt az elvet, amennyiben úgy tűnik, hogy e szabályozás a kötelezett védelemhez való joga tiszteletben tartásának biztosítására irányul, anélkül hogy a gyakorlatban rendkívül nehézzé tenné a szóban forgó követelések gyors és hatékony behajtását. Ezért azt az időszakot, amelynek során e határidő megszakad, a szigorúan szükséges mértékre kell korlátozni.

39 A jelen ügyben az alapeljárás tárgyát képező nemzeti szabályozás semmilyen módon nem érintette a jelen ítélet 35. pontjában említett szempontokat, amelyeket az 1896/2006 rendelet harmonizált. Kizárólag mintegy öt hét időtartamra korlátozott megszakadást írt elő, amely – amint azt az osztrák kormány a tárgyaláson megerősítette – azon időszaknak felelt meg, amelynek során a Covid19-világjárvány miatt az ország területén bevezetett szigorú kijárási korlátozások miatt az

igazságszolgáltatási tevékenységek jelentős zavart szenvedtek. Amint arra a Bizottság az írásbeli észrevételeiben rámutatott, ez a rendelet máskülönben nem indította újra a hatálybalépése előtt lejárt ellentmondási határidőket.

40 A kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat függvényében úgy tűnik, hogy ez a nemzeti eljárási szabályozás a tartozások behajtásának elhalasztását csak néhány héten át tette lehetővé, miközben biztosította az 1896/2006 rendelet 16. cikkében előírt ellentmondási jog tényleges fenntartását, amely elengedhetetlen az uniós jogalkotó által megteremteni kívánt egyensúlyhoz.

41 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztő bíróság kérdésére azt a választ kell adni, hogy az 1896/2006 rendelet 16., 20. és 26. cikkét úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezésekkel nem ellentétes a Covid19-világjárvány kitörése idején elfogadott, azon nemzeti szabályozás alkalmazása, amely a polgári peres ügyekben mintegy öt hétre megszakítja az európai fizetési meghagyás elleni ellentmondás benyújtására a kötelezett számára e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében szabott 30 napos eljárási határidőt.

A költségekről

42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2015. december 16-i (EU) 2015/2421 európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 16., 20. és 26. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezésekkel nem ellentétes a Covid19-világjárvány kitörése idején elfogadott, azon nemzeti szabályozás alkalmazása, amely a polgári peres ügyekben mintegy öt hétre megszakítja az európai fizetési meghagyás elleni ellentmondás benyújtására a kötelezett számára e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében szabott 30 napos eljárási határidőt.

Aláírások